

forkerte holdninger bare for ikke at få skudt i skoene, at man er populistisk?

Derudover vil jeg gerne sige tak til indenrigsministeren for den ros, der trods alt lå i indenrigsministerens ord, og jeg kan da forsikre indenrigsministeren om, at vi i Fremskridtspartiet lægger meget stor vægt på at være nuancerede, men med den taletid, der er til rådighed i Folketinget, er det også med at komme ind til benet og være lidt mere konkret; det er jo ikke alle, der har lige så lang taletid, som en minister har.

Men jeg skylder også at fortælle Folketinget, hvordan Fremskridtspartiet vil forholde sig til de andre fremsatte forslag til motiverede dagsordener.

Jeg kan sige om Venstres og De Konservatives forslag til motiveret dagsorden, at vi i Fremskridtspartiet ikke er så smålige. Selv om vi har fremsat vores eget forslag til motiveret dagsorden, kan vi også støtte forslaget fra Venstre og De Konservative.

Om det forslag til motiveret dagsorden, der foreligger fra Dansk Folkeparti, er det vores opfattelse, at det godt kunne have været lidt mere præcist og uddybende, men vi støtter antydningen af intentioner i forslaget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg stillede ved starten af debatten i dag et meget konkret og entydigt spørgsmål til indenrigsministeren og også til hr. Poul Qvist Jørgensen som ordfører for Socialdemokratiet. Jeg fik ikke noget svar, men det kan være, fordi indenrigsministeren på daværende tidspunkt havde været oppe på talerstolen meget længe og ikke fandt anledning til at tage ordet igen.

Men jeg vil gerne endnu en gang forsøge at få et svar fra indenrigsministeren, for jeg synes, det er ret væsentligt at have et klart svar på det spørgsmål under en debat som den, vi har i dag. Finder indenrigsministeren, at det er positivt, at Danmark udvikler sig til et multietnisk samfund? Finder ministeren, at det er en berigelse for Danmark som samfund at være multinationalt eller bevæge sig hen imod det multinationale? Grunden til, jeg spørger, er naturligvis stadig væk den artikel, som ministeren selv har forfattet, og som var i Søndagsavisen i uge 9, hvor ministeren skriver, at en bred accept af det multinationale samfund som en berigelse tager tid. Hvordan det kan læses anderledes, end at regeringen går ind for, at Danmark skal udvik-

les til et multietnisk/multinationalt samfund, står hen som en gåde, medmindre indenrigsministeren altså tager ordet og besvarer disse meget enkle og meget entydige spørgsmål.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har svaret på spørgsmålet én gang, men lad os bare tage den en gang til.

Jeg mener ikke, at Danmark er et multietnisk samfund, og det tror jeg for så vidt aldrig at Danmark bliver, men der er nogle små pletter rundt omkring i Danmark, som har meget klare træk af at være sammensat af mange forskellige nationaliteter, og som derfor godt kan kaldes multietniske.

Dér nævnte jeg lidt tidligere et lille hjørne af Århus, nemlig Gjellerupparken, Nørrebro og Vesterbro i København, og vi kan godt pege på nogle andre kvarterer eller små hjørner i kommuner, hvor der er dette meget brogede præg. Det skaber en lang række problemer. En ordentlig eller en dækkende karakteristik af den tidligere regerings indsats for at løse disse problemer er, at den har næsten ikke været gjort. Hvem er det, der har lavet Byudvalgets arbejde og sat alle de forskellige initiativer i gang? Det er den nuværende regering. Hvem er det, der har lavet ændringer i boliglovgivningen med henblik på at få skabt et mere nuanceret bosætningsmønster? Det er den nuværende regering. Og sådan kunne jeg blive ved.

Derfor er hele pointen i dette her, at et land, hvor der er en så lille procentdel udlændinge, ikke kan betragtes som multietnisk, men samtidig må vi jo konstatere, at disse små hjørner findes, og dér må vi løse de problemer, der er. Det er en udvikling, som man kan sige finder sted på godt og ondt. Det gode skal vi glæde os over, det dårlige er vi i fuld gang med at få gjort noget ved.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg tager ordet igen, er det, fordi ministeren selv efterlyser, at vi skal have en saglig debat, at vi skal komme ind til benet, til kernen af problemstillingen, og at vi ikke skal have de dér fordomme og alle disse ting. Derfor er jeg oprigtigt interesseret i at finde ud af, hvad regeringen egentlig mener, men jeg må indrømme, at det svar, som ministeren forsøgte at give her, kom ikke sagen nærmere. Den undrende socialdemokratiske vælger føler, at det rent faktisk er et meget stort problem, at der er dele af Danmark,